

os paa den bestaaende Lovgivnings Grund. Jeg skal ikke kritisiere de udenlandske Forsøg, der ere saa stærkt omdebatterede i de Lande, hvor de findes, Argumenterne for og imod ville lettelig kunne fremdrages, og det er jo ikke min Sag at kritisiere dem, da de ikke ere foreslaaede optagne her. Jeg siger kun ganske kort, at vi have fundet det hensigtsmæssigt at holde os paa den bestaaende Grund, og paa dette Grundlag have vi saa tilstedet Foretagelse af saadanne Begrænsninger, som vi syntes, at Sund Sans tilfagde, og vi have søgt denne funde Sans udøvet gennem Kommunerne og deres bestaaende Organer, Kommunebestyrelserne. Det er i korte Træk Hovedsagen af, hvad vi have tilladt os at forslaa. — Naar der bliver Ufgang mellem de paagældende næringsvædende, Brændevins-handlere og Beværtere, skal der jo kunne gives Beslighed for dem, der ville træde ind i deres Plads, til at søge den. Naar der kun er een, der melder sig, og han har Lovgivningens Kvalifikation, saa udstedes Næringsbeviset eller Borgerstabet til ham; er der derimod flere Ansøgere, saa mene vi, det er bedst, at Kommuneraadene træffe Afgørelsen.

Det, som for vore Indstillinger er Hovedsagen, det er ogsaa Hovedsagen for Lovforslaget, som her foreligger. Jeg haaber, at de Usvigelser, som Flertallet har foreslaaet, maa findes at være Forbedringer, og at de Betænkkeligheder, som den højtærede Minister under Forhandlingerne har haft der-ved, ikke maa være ham hinderlig i at saa Dje for, at det virkelig er Forbedringer, saa at vi kunne faa en Lov ud af det i den forønskede Retning.

Saa et enkelt Punkt er der optaget som et lille Spør af det omtalte Aktieselskabs-system fra de fremmede Lande, det er i § 2, der omhandler Tildeling af Næringsadkomst til andre end syssle Personer. Forslaget har der kun en Tidsbegrænsning, men Udvalget mente — eller i alt Fald de fleste af Udvalget mente — at det ikke kunde stude her tillige at sætte en Artsbegrænsning, saaledes at det kun skulde være en vis Art Aktieselskaber, der kunde faa Næringsbevis, nemlig de menneskevenlige, de saakaldte filantropiske, der anvende deres egentlige Udbytte til Fordel for det menneskelige Fremskridt og kun tage det nødvendige til Forrentning af deres Kapital. Det er kun en saa ringe Del af Lovforslagets Omraade, at det ikke spiller nogen stor Rolle, men vi synes, at en saadan Bestemmelse uden Støde kunde optages. Man er dog vistnok nødt til saaledes som fra Udvalget foreslaaet, at gøre nogle Undtagelser fra Bestemmelsen, nemlig

med Hensyn til Sanatorier, Badehoteller og lignende Virksomheder, af hvilke man ikke kan forlange, at de, foruden at tjene deres gode Njemed som saadanne, tillige skulde være i den Forstand filantropiske, at de ogsaa af derespekuniære Udbytte gaved Bidrag til menneskeligt Velvære.

Uf de følgende Vindringsforslag skal jeg først nævne det, der vedrører de personlige Betingelser for at faa Næringsadkomst. Naar Myndigheden med Hensyn til Tildelingen af Næringsbevis lægges i Kommunens Haand, mener Flertallet, at man har en tilstrækkelig Vorgen for, at Udkomsten ikke gives til andre end saadanne, som Befolkningen kan være tjent med. De temmelig strenge Bestemmelser, som Lovforslaget i saa Henseende har, ville være uundværdige. Vi have derfor stillet Vindringsforslag, der mildne dette. — Lovforslaget giver, som rimeligt er, en Udgang til fri Beværtning, d. v. s. ikke paa Næringsstedet udøvet Beværtning, ved Sammenkomster, Auktioner og deslige. Flertallet har ment, at saadant ligesom hidtil bør tilstedes, men ikke uden at de, der staa for Sammenkomsten, Auktionen eller deslige, ønske det. Det kan jo være, at de ikke ønske det, og fordi en eller anden Bært vil gøre en lille Forretning, mene vi ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at tilstede det. Ligeledes mente vi, at her var det rimeligt at gøre Kommuneraadet bestemmende for, om der skal være Brændevinsudskænkning eller ej, saa at, hvor Kommuneraadet efter sit Rendskab til Befolkningen, hvis Lær det har at varetage, mener, at det ikke er heldigt, at der udsættes Brændevin, skal det ikke kunne ske, men i de Kommuner, hvor Kommuneraadet efter sit Rendskab til Befolkningen tror, at det godt kan gøres, der skal det tillades. — En meget god Egenskab blandt flere ved det foreliggende Lovforslag er jo, at det i væsentlige Henseender har ligestillet Behandlingen af Brændevin og Vin og til Dels skattepligtigt Al. Udvalget har ment at maatte blive i dette Spør og følge det videre, og da navnlig videre paa et ret væsentligt Punkt — jeg haaber ikke, at det skal blive kaldt principielt væsentligt, men reelt er det et ret væsentligt Punkt — nemlig med Hensyn til Handelen med Brændevin og med skattepligtigt Al. Det forekommer os nemlig, at de Farer for Samfundet, de Fristelser for Sløgten, navnlig for den opvoksende Slægt, som en overdreven vid Udgang til Indtæg af og Forsyning med berusende Drikke indeholder, de samme Farer ere fuldt saa vel til Stede over for Bajerst Al som over for Brændevin. Det kan være en ren Stemnings- og en Modesag, en øjeblikkelig Smags-